

Mahidol University

ข่าวสภาคณาจารย์
มหาวิทยาลัยมหิดล

<http://www.senate.mahidol.ac.th>

ISSN 0857-989 x ปีที่ 38 ฉบับที่ 8 เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2555

โครงการสัมมนา

“จริยธรรมและจรรยาบรรณอาจารย์ในมหาวิทยาลัย: วิกฤติหรือโอกาสของสังคมไทย”

๑๒-ตุลาคม-๒๕๕๕

ณ ห้องประชุมน้ำทอง-คุณวิศาล

จัดโดย สภาคณาจารย์มหาวิทยาลัยมหิดล

แนะนำประธานสภาคณาจารย์มหาวิทยาลัยมหิดล

ศาสตราจารย์คลินิก นพ.วิรุณ บุญนุช
 หน่วยศัลยศาสตร์ทั่วไป ภาควิชาศัลยศาสตร์
 คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล

สาขาที่เชี่ยวชาญ : ศัลยศาสตร์ทั่วไป

- งานผ่าตัด : - ผ่าตัดโรคทางช่องท้อง เช่น ไส้ติ่ง ไส้แตก ไส้ตัน ไส้เลื่อน
 - ผ่าตัดโรคทางทวารหนัก เช่น โรคริดสีดวงทวาร แผลที่ปากทวารหนัก
 ฝีที่ก้น ฝีคัณฑสูตร
 - ผ่าตัดโรคมะเร็งในช่องท้อง เช่น โรคมะเร็งลำไส้ใหญ่และทวารหนัก

งานวิจัย: โรคมะเร็งลำไส้ใหญ่และทวารหนัก

คติพจน์ : จงเตรียมพร้อมต่อเหตุการณ์ที่จะมาถึง

สารจากประธานสภาคณาจารย์

โดย ศ.คลินิก นพ.วิรุณ บุญนุช

สวัสดี คณาจารย์มหาวิทยาลัยมหิดลที่เคารพทุกท่าน กระผมประธานสภาคณาจารย์ ขอเรียนให้คณาจารย์ทุกท่านทราบว่าขณะนี้ผู้บริหารมหาวิทยาลัยกำลังดำเนินการร่างข้อบังคับ เรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินผลการปฏิบัติงาน โดยมีกรรมการฝ่ายกิจการบริหารและธรรมาภิบาล สภาคณาจารย์ ได้เข้าร่วมให้ความคิดเห็นและเสนอแนะประเด็นต่างๆ ต่อผู้บริหารมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อคณาจารย์ทุกท่าน เมื่อวันที่ 1 พฤศจิกายน 2555 ที่ผ่านมา ซึ่งผู้บริหารมหาวิทยาลัยจะได้นำเสนอสภามหาวิทยาลัยต่อไป

กระผมขอให้คณาจารย์ทุกท่านได้โปรดช่วยกันสนใจและติดตามเรื่อง PA อย่างใกล้ชิด สิ่งที่อาจารย์มีความกังวล คือเรื่องหลักเกณฑ์และการประเมินผลการปฏิบัติงาน คณาจารย์ต้องช่วยกันให้ความคิดเห็น เพื่อให้ระบบการประเมินด้วย PA ดียิ่งขึ้นไป ซึ่งจะส่งผลให้การทำงานในมหาวิทยาลัยราบรื่นและมีความสุข

สภาคณาจารย์เห็นความสำคัญเรื่องจริยธรรมและจรรยาบรรณอาจารย์ จึงได้จัดการสัมมนา เรื่อง “จริยธรรมและจรรยาบรรณอาจารย์ในมหาวิทยาลัย : วิกฤติหรือโอกาสของสังคมไทยในอาเซียน” เมื่อวันที่ 12 ตุลาคม 2555 การสัมมนาประสบความสำเร็จอย่างน่าชื่นชม คณะกรรมการฝ่ายส่งเสริมความก้าวหน้าอาจารย์และบุคลากร สภาคณาจารย์ เห็นสมควรให้จัดการสัมมนาเช่นนี้อีกในปีหน้า

สุดท้าย ขอเชิญชวนคณาจารย์ทุกท่านร่วมทำบุญสำนักงานสภาคณาจารย์ วันอังคารที่ 4 ธันวาคม 2555 เวลา 10.00 น. ณ ห้องสภาคณาจารย์ ชั้น 5 สำนักงานอธิการบดี โดยได้นิมนต์พระภิกษุจากวัดบูรณาวาส มาเจริญพระพุทธมนต์และถวายภัตตาหารเพล

ขอบคุณครับ

ในเล่ม

แนะนำประธานสภาคณาจารย์ 2

สารจากประธานสภาคณาจารย์ 2

สรุปการเสวนาวิชาการ

เรื่อง “การกำกับ ดูแล จริยธรรมและจรรยาบรรณอาจารย์ในมหาวิทยาลัยเพื่อการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน”

โดย ศ.นพ.รัชตะ รัชตะนาวิน 3

รศ.ดร.สุขุม เฉลยทรัพย์ 5

ดร.มัทนา สานติวัตร 7

ถาม - ตอบ จากการเสวนา 8

Power of Karma 10

โดย ผศ.พญ.สุภาวรรณ เศรษฐบรรจง

ภาพกิจกรรม 12

บรรณาธิการแถลง 12

สรุปการเสวนาวิชาการ
เรื่อง “การกำกับ ดูแล จริยธรรมและจรรยาบรรณอาจารย์ในมหาวิทยาลัย
เพื่อการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน”

เสวนาโดย

ศ.นพ.รัชตะ รัชตะนาวิน อธิการบดีมหาวิทยาลัยมหิดล
รศ.ดร.สุขุม เฉลยทรัพย์ ประธานที่ปรึกษาอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
ดร.มัทนา สานติวัตร อธิการบดีมหาวิทยาลัยกรุงเทพ

ณ ห้องประชุมน้ำทอง คุณวิศาล วิทยาลัยศาสนศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล ศาลายา
วันที่ 12 ตุลาคม พ.ศ. 2555

การเสวนาวิชาการ เรื่อง “การกำกับ ดูแล จริยธรรมและจรรยาบรรณอาจารย์ในมหาวิทยาลัยเพื่อการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน” เป็นหัวข้อหนึ่งในโครงการสัมมนา เรื่อง “จริยธรรมและจรรยาบรรณอาจารย์ในมหาวิทยาลัย : วิกฤติหรือโอกาสของสังคมไทยในอาเซียน” จัดโดย คณะกรรมการฝ่ายส่งเสริมความก้าวหน้าอาจารย์และบุคลากร สภาคณาจารย์มหาวิทยาลัยมหิดล สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

ศ.นพ.รัชตะ รัชตะนาวิน

ศ.นพ.รัชตะ กล่าวว่า การเกิดประชาคมอาเซียนเต็มรูปแบบในปี 2558 เป็นได้ทั้งโอกาสและความท้าทาย การขับเคลื่อนสังคมนั้น มหาวิทยาลัยมีบทบาทสำคัญมาก โดยเฉพาะการบูรณาการข้ามศาสตร์ (integration) ในอดีตเรามีขอบเขตของส่วนงาน แต่ปัจจุบันควรทำงานร่วมกันข้ามขอบเขตของส่วนงานเพื่อมุ่งเป้าหมายใดเป้าหมายหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาประเทศ ต้องให้ความสำคัญเรื่องการร่วมมือกับภาคเอกชนต่างประเทศ และชุมชนให้มากขึ้น เพื่อประโยชน์ต่อประเทศชาติ การที่จะทำแบบนี้ได้ ต้องสร้างผลงานวิจัยและสร้างสมดุลกับการเรียนการสอน

บางมหาวิทยาลัยอาจารย์ให้ความสำคัญการเรียนการสอนน้อย ดังนั้น จะทำอย่างไรจึงทำให้เกิดสมดุลในการเรียนการสอนและการทำวิจัย

ภูมิภาคอาเซียนซึ่งมีสมาชิก 10 ประเทศ ขณะนี้ทั่วโลกกำลังจับตามอง เพราะมีความสำคัญทางสังคมและเศรษฐกิจมากขึ้น จึงเป็นโอกาสของประเทศและของมหาวิทยาลัยมหิดล โดยต้องเปลี่ยนกระบวนการคิดในการผลิตนักศึกษาออกไปรับใช้สังคม ไม่เฉพาะ 65 ล้านคนในประเทศไทย แต่เป็น 600 ล้านคนในอาเซียน จาก ASEAN Charter ที่กำหนดไว้ 3 เสาหลัก คือ เศรษฐกิจ การเมือง สังคมและวัฒนธรรม ซึ่งมีเป้าหมายให้เกิดการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขจากภายใต้ความแตกต่างด้านเชื้อชาติ ศาสนา วัฒนธรรม วิถีความเป็นอยู่ ขณะเดียวกันมีเป้าหมายนำมาซึ่งความมั่งคั่งและมีความมั่นคงทางการเมือง ดังนั้นเราต้องเตรียมบัณฑิตให้ทราบและมีความพร้อมเกี่ยวกับประเด็นเหล่านี้

เพื่อให้บัณฑิตมีความพร้อมดังกล่าว มหาวิทยาลัยมหิดลจึงใช้กลยุทธ์การศึกษาเพื่อการเปลี่ยนแปลง (transformative education) เป็นแกนหลักในการพัฒนานักศึกษา โดยมีสาระสำคัญคือเมื่อนักศึกษาเข้ามาในมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยจะไม่สอนเฉพาะความรู้ทั่วไปหรือวิชาชีพเท่านั้น แต่จะปลูกฝังค่านิยม (core value) และสมรรถนะ (competency) ต่างๆ เพื่อหลอมนักศึกษาก่อนสำเร็จการศึกษา

ออกไปเป็นบัณฑิตที่สามารถสร้างการเปลี่ยนแปลงให้เกิดขึ้นในสังคม หรือเป็น change agent

สมัยก่อน มหาวิทยาลัยส่วนใหญ่มุ่งเน้น informative education คือการสอนให้คนมีความรู้ จบออกไปเป็นผู้เชี่ยวชาญที่เน้นการทำงานราชการในกระทรวง ทบวง กรม ต่างๆ ต่อมาการศึกษาพัฒนาเป็น formative education คือสร้างบัณฑิตให้ออกไปเป็นนักวิชาชีพด้านต่างๆ ทำงานทั้งภาครัฐและเอกชน ซึ่งนักวิชาชีพเหล่านั้น ต้องมีมาตรฐานและจรรยาบรรณวิชาชีพด้วย แต่ในยุคนี้ต้องเป็น transformative education นั่นคือ การผลิตบัณฑิต นอกจากจะให้มีความสามารถทางวิชาชีพแล้ว ต้องทำให้บัณฑิตสามารถเปลี่ยนแปลงสังคมให้ดีขึ้นด้วย ซึ่งการที่จะทำเช่นนี้ได้ ต้องให้ความรู้และสอดแทรกสิ่งเหล่านี้แก่บัณฑิต

1. Mahidol Core Value ต้องปลูกฝังทั้งในและนอกหลักสูตรเพื่อให้นักศึกษาซึมซับ และต้องวางแผนต่อเนื่องเป็นลูกโซ่ บูรณาการเข้ากับหลักสูตร นักศึกษาสำเร็จการศึกษาไปแล้วมีความเป็น MAHIDOL (Mastery เป็นนายแห่งตน Altruism มุ่งผลเพื่อผู้อื่น Harmony กลมกลืนกับสรรพสิ่ง Integrity มั่นคงยิ่งในคุณธรรม Determination แน่วแน่ กล้าตัดสินใจ Originality สร้างสรรค์สิ่งใหม่ Leadership ใฝ่ใจเป็นผู้นำ) ซึ่งคำว่า Altruism เน้นการประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อผู้อื่น ส่วน Integrity เน้นคุณธรรมโดยตรง จึงเป็นโจทย์สำหรับอาจารย์ทุกคนที่จะออกแบบการเรียน

การสอนเพื่อให้นักศึกษาทุกคนมีคุณสมบัติดังกล่าว
 2. 21st century skills ซึ่งมหาวิทยาลัย
 มหิดลรับมาเป็นแนวทางในการพัฒนานักศึกษา โดย
 มหาวิทยาลัยมหิดลสรุปสั้นๆ ว่า “เป็นคนดี มีปัญญา
 นำพาสุข” จะเห็นว่าคำว่า “เป็นคนดี” มาก่อนคำอื่นๆ
 จึงต้องปลูกฝังก่อน

3. interprofessional skills ทักษะการทำงาน
 ร่วมกันระหว่างวิชาชีพ ต่อไปเราจะได้ยินคำว่า inter-
 professional education มากขึ้นเรื่อยๆ จะต้องทลาย
 กำแพงของภาควิชา/คณะ เพื่อหล่อหลอมนักศึกษาให้
 สามารถทำงานร่วมกับวิชาชีพอื่นๆ ได้ ให้นักศึกษาได้
 เข้าใจ เรียนรู้คนในวิชาชีพอื่น โดยเฉพาะด้านวิทยาศาสตร์
 สุขภาพ

4. honesty มีนักวิชาการจาก world eco-
 nomic forum วิเคราะห์ว่า “ทำไมความสามารถใน
 การแข่งขันของประเทศไทยจึงสู้ประเทศเพื่อนบ้าน เช่น
 สิงคโปร์ และมาเลเซียไม่ได้” ทั้งๆ ที่มีทรัพยากร
 มากกว่าด้วยเหตุผลสำคัญ 2 ประการคือ 1) ขาดความ
 มั่นคงทางการเมือง 2) มีการคอร์รัปชันสูง ซึ่งประเด็น
 นี้เราจะพบบ่อยมากจากการอ่านข่าวต่างๆ เช่น การ
 ทุจริตการสอบตำรวจ การประกันราคาข้าว ซึ่งข่าว
 ต่างๆ ไม่มีตัวอย่างที่ดีให้เยาวชนได้รับทราบ จึงนำ
 เป็นห่วงและต้องปลูกฝังนักศึกษาของเรา ปัญหา
 เหล่านี้อาจแก้ไขไม่ได้ด้วยกฎหมาย แต่ต้องแก้ไขด้วย
 ความรู้สึก “ผิด ชอบ ชั่ว ดี” หรือตระหนักว่ารับไม่
 ได้ต่อการคอร์รัปชัน

แม้แต่นักศึกษามหาวิทยาลัยยังมีการทุจริต
 ตอนสอบ เมื่อถึงเวลาสอบจึงต้องติดประกาศเตือนว่า
 “ทุจริต F ทุกวิชา” เพื่อให้นักศึกษาตระหนักว่า “ทุจริต
 ในการสอบได้ไม่คุ้มเสีย” อาจารย์จึงต้องปลูกฝัง
 นักศึกษาเรื่องนี้ เพราะถ้านักศึกษาทุจริตการสอบได้
 ต่อไปก็คอร์รัปชันได้และอาจจะก่อปัญหาอื่นๆ ในประเทศ
 ตามมาอีก

5. teamwork ก็ต้องปลูกฝัง ที่ผ่านมา
 ปัญหาน้ำท่วมใหญ่ในประเทศก็มีความขัดแย้งในการ
 บริหารจัดการ เราจึงต้องปลูกฝังการทำงานเป็นทีม
 ให้นักศึกษา

6. social responsibility ต้องส่งเสริม
 นักศึกษาให้ออกไปรับใช้สังคมให้มากขึ้น ไปเป็นผู้
 เปลี่ยนแปลงสังคม

ปัจจัยสำคัญในการปลูกฝังสิ่งเหล่านี้ให้
 นักศึกษาคืออาจารย์ ซึ่งเป็นแม่พิมพ์ เป็นเบ้าหลอม
 จากงานวิจัยพบว่า นักศึกษามองอาจารย์เป็นต้นแบบ
 ตลอดเวลา ไม่ว่าจะเป็นการพูดจา ทักสนคดี การแต่ง
 กาย ฯลฯ อาจารย์จึงมีความสำคัญในฐานะเป็นต้นแบบ
 ให้นักศึกษา ดังนั้น หากอาจารย์เป็นต้นแบบที่ดีเรื่อง
 คุณธรรม นักศึกษาก็จะรับไปได้เต็มที่จึงขอฝากอาจารย์
 ทุกท่านว่า การสอนนักศึกษาไม่ควรสอนเฉพาะเนื้อหา

วิชา แต่ต้องสอนคุณธรรมจริยธรรมอย่างสม่ำเสมอด้วย
 โดยใช้เวลานิดหน่อยในแต่ละคาบ หากอาจารย์ช่วยกัน
 คนละไม้คนละมือ นักศึกษาจะเห็นว่าอาจารย์มุ่งมั่นให้
 ความสำคัญกับเรื่องนี้ แต่หากอาจารย์ไม่ให้ความสำคัญ
 นานๆ สอนคุณธรรมจริยธรรมครั้งหนึ่ง นักศึกษาจะไม่
 เห็นความสำคัญ ดังคำกลอนของ มล.ปิ่น มาลากุล
 อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ผู้เป็น
 ปุชนิยบุคคลด้านการศึกษากล่าวไว้ว่า

*การอบรมบ่มนิสัยให้ศิษย์นั้น
 เพียงวันละนาทียังดีถม
 ศิษย์จะดีมีชื่อหรือลุ่มจม
 อาจเป็นเพราะการอบรมหนึ่งนาที*

ดังนั้น จึงขอให้อาจารย์อบรมคุณธรรม จริยธรรมให้
 ศิษย์ เพียงวันละนิดก็ยิ่งดี

ในการปฏิบัติงาน อาจารย์ควรยึดมั่นใน
 จริยธรรมซึ่งเป็นความถูกต้อง เนื่องจากอาจารย์มัก
 จะมีโอกาสผิดพลาดได้ในหลายเรื่อง เช่น

1. การวิจัย เป็นเรื่องที่ต้องระมัดระวัง โดย
 เฉพาะต้องไม่มีการลอกเลียนผลงาน อาจมีบางคน
 ทำผิดโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ดังนั้น มหาวิทยาลัยจึง
 ต้องให้การช่วยเหลือในหลายๆ ด้าน เช่น จัดการอบรม
 ไม่ให้มีการลอกเลียนผลงานทางวิชาการ และการ
 อ้างอิงผลงานผู้อื่นอย่างถูกต้อง

2. ความร่วมมือระหว่างวิชาชีพด้านการ
 แพทย์กับเอกชน เช่น บริษัทผลิตเภสัชภัณฑ์ เวชภัณฑ์
 อุปกรณ์ทางการแพทย์ มักจะมีประเด็นการตลาด
 เข้ามาเกี่ยวข้องด้วย เช่น เรามักจะเห็นผู้แทนยาเข้ามา
 ที่ภาควิชาหรือห้องตรวจบ่อยๆ ดังนั้นจึงควรสร้าง
 มาตรฐานให้เกิดขึ้น ซึ่งวิชาชีพแพทย์ มีมาตรฐานของ
 ราชวิทยาลัยฯ และของแพทยสภาอยู่แล้ว ดังนั้น สิ่งใด
 เลี่ยงได้ ควรหลีกเลี่ยง และดำเนินการให้สอดคล้องกับ
 ข้อกำหนดของราชวิทยาลัยฯ และแพทยสภาเป็นหลัก

3. การประชุมวิชาการต่างประเทศ มีเป้าหมาย
 เพื่อไปประชุมเป็นหลักไม่ใช่ไปเที่ยว หากจะไปเที่ยวเป็น
 หลัก ก็ต้องตระหนักว่าเป็นสิ่งไม่ควรทำและระมัดระวัง
 ไม่ให้เกิดขึ้น เพราะไม่ว่าอาจารย์จะทำอะไร นักศึกษา
 มองอยู่

สำหรับมหาวิทยาลัยมหิดล ได้ให้การส่งเสริม
 และสนับสนุนจริยธรรมและจรรยาบรรณอาจารย์ให้
 เกิดขึ้นในหลายๆ ด้าน ดังต่อไปนี้

- 1) มอบให้สภาคณาจารย์ดูแลเรื่องจริยธรรม
 และจรรยาบรรณอาจารย์
- 2) จัดตั้งศูนย์จริยธรรมวิจัยในคน เพื่อดูแล
 เรื่องสิทธิของผู้เข้าร่วมการวิจัย และการทำวิจัยในคน
 ให้ถูกต้องตามหลักสากล
- 3) พัฒนาอาจารย์ เพื่อให้ transformative
 education ประสบความสำเร็จ โดยพัฒนาทั้งอาจารย์

ใหม่และเก่าในทุกด้าน เช่น วิธีการสอน วิธีการสอนที่สอดแทรกคุณธรรมจริยธรรม และมีแผนการสอนที่ชัดเจน ฯลฯ

4) สนับสนุนกลุ่มอาจารย์ เช่น กลุ่มเพื่อนครูที่ก่อตัวขึ้นมาเองโดยมีเป้าหมายในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เทคนิคและวิธีการสอน ซึ่งเป็นส่วนสำคัญและมหาวิทยาลัยให้การสนับสนุน

5) สร้างความสมดุลด้านการเรียนการสอนและการวิจัยให้เกิดขึ้น ที่ผ่านมามีอาจารย์หลายคนให้

ความสำคัญการวิจัยมากและให้ความสำคัญการสอนน้อย แต่ยังมีอาจารย์หลายคนทุ่มเทให้กับการสอนพัฒนาหลักสูตร คลุกคลีกับนักศึกษา มหาวิทยาลัยจึงเสนอให้มีตำแหน่งทางวิชาการที่เน้นผลงานที่เกิดจากการเรียนการสอนเป็น educational track ให้อาจารย์ที่ใช้เวลามุ่งมั่นในการเรียนการสอนได้เข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการด้วย ซึ่งอยู่ในระหว่างการดำเนินการ

รศ.ดร.สุขุม เฉลยทรัพย์

การก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน เรามักจะติดกับแค่เสาตึ๊งประชาคมเศรษฐกิจ (ASEAN Economic Community - AEC) นักการเมืองก็จะสนใจแค่ เสาตึ๊งประชาคมการเมืองและความมั่นคง (ASEAN Political Security Community - APSC) แต่จริงๆ แล้ว ยังมีเสาที่ 3 คือ เสาตึ๊งประชาคมสังคมและวัฒนธรรม (ASEAN Socio-Cultural Community - ASCC) ที่สำคัญและจะมาพุดกันในวันนี้

หัวข้อที่จะพุดกันในวันนี้ทันสมัยและตรงกับความสนใจ โดยชูประเด็นการศึกษานำการเปลี่ยนแปลงในลักษณะ transformative

education และจะพุดในฐานะตัวแทนของบุคลากรคนหนึ่งในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต แม้จะพุดกับคนส่วนน้อย แต่ก็เป็นสัญญาณการเปลี่ยนแปลงที่ดีอย่างหนึ่ง

สวนดุสิตโพล มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ได้สำรวจความคิดเห็นของนักศึกษาทุกชั้นปี ทั้งที่ศึกษาในสถานศึกษาของรัฐและเอกชน ในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด จำนวน 1,513 คน ระหว่างวันที่ 9-14 มีนาคม 2555 สรุปผลได้ดังต่อไปนี้

จากคำถาม ตัวคุณและเพื่อนของคุณเคยได้รับความไม่เป็นธรรมในเรื่องใดบ้าง

ข้อ	เรื่องที่ได้รับความเป็นธรรม	ประสบด้วยตนเอง (%)	เพื่อนประสบ (%)
1	ผลการเรียน /เกรด • เคย • ไม่เคย	32.52 67.48	44.55 55.45
2	การแสดงความคิดเห็นในห้องเรียน • เคย • ไม่เคย	33.31 66.69	41.97 58.03
3	ความลำเอียงของอาจารย์ • เคย • ไม่เคย	42.04 57.96	45.47 54.53

จะเห็นว่า นักศึกษาได้รับความไม่เป็นธรรมในเรื่องผลการเรียน/เกรด การแสดงความคิดเห็นในห้องเรียน และความลำเอียงของอาจารย์สูง โดยใน 100 คน พบมากถึง 30 - 40 คน และจะพบว่า ยิ่งนักศึกษายูในชั้นปีที่สูง ร้อยละของความไม่เป็นธรรมที่พบจะยิ่งสูงขึ้น อาจเป็นเพราะมีการสะสมหลายปี

จากคำถาม ตัวคุณและเพื่อนของคุณ เคยถูกอาจารย์แสดงพฤติกรรมต่างๆ ต่อไปนี้หรือไม่

ข้อ	พฤติกรรมที่อาจารย์แสดง	ประสบด้วยตนเอง (%)	เพื่อนประสบ (%)
1	พุดจาหายบคาย • เคย • ไม่เคย	25.78 74.22	34.24 65.76
2	ดูถูกเหยียดหยาม • เคย • ไม่เคย	30.67 69.33	37.08 62.92
3	เยาะเย้ย / ถากถาง • เคย • ไม่เคย	31.33 68.67	35.76 64.24
4	ลวนลาม • เคย • ไม่เคย	3.44 96.56	9.72 90.28

จะเห็นว่า นักศึกษาพบพฤติกรรมอาจารย์ในด้านการพุดจาหายบคาย การดูถูกเหยียดหยาม การเยาะเย้ยถากถางสูง โดยใน 100 คน พบมากกว่า 30 คน และในด้านการลวนลาม พบเกือบ 10 คนใน 100 คน ข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้จากการทำ focus group discussion ก็ให้ผลตรงกัน ซึ่งเราจะเห็นว่า ชาวที่ปรากฏทุกวันนี้ที่เกี่ยวข้องกับอาจารย์ สะท้อนความเป็นรูปธรรมในเรื่องจริยธรรมและจรรยาบรรณอาจารย์ในเรื่องเหล่านี้

สำหรับทิศทางการศึกษาในอาเซียน และผลกระทบ รศ.ดร.สุขุม มองดังนี้

1. บัณฑิตของเราต้องแข่งขันกับบัณฑิตในภูมิภาค และทั่วโลก (อาเซียน +3 หรือ +6 ฯลฯ) จึงเป็นสิ่งที่ต้องตระหนักและต้องดำเนินการดังนี้

- ปรับคุณสมบัติและทักษะของบัณฑิตให้เหมาะสม

• ปรับทัศนคติ ความเก่ง ความเป็นพลเมืองที่ดีของอาเซียนให้เกิดขึ้นกับนักศึกษา

2. อาจารย์ในมหาวิทยาลัยต้องสามารถสอนวิจัย บริการวิชาการในภูมิภาคอาเซียนได้ อย่าไปทำแล้วให้เขาพูดว่าอาจารย์ประเทศไทยทำได้แค่นี้เองหรือ

สำหรับคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ จะทำให้เกิดขึ้นได้อย่างไร รศ.ดร.สุขุม มองดังนี้

1. นโยบายการศึกษาต้องชัดเจน ต้องเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและสร้างเจตคติที่ดีต่ออาเซียนให้เกิดขึ้นในหมู่ครู อาจารย์ นักเรียน นักศึกษา และผู้เกี่ยวข้อง

2. พัฒนาศักยภาพของครู อาจารย์ นักเรียน นักศึกษา โดยต้องทำในทุกๆ ด้าน โดยเฉพาะด้านภาษาอังกฤษ

3. พัฒนามาตรฐานการศึกษา ต้องทำเพื่อให้สามารถหมุนเวียนครู อาจารย์ ที่สำคัญต้องพิจารณาว่าจรรยาบรรณในอาเซียนสำคัญอย่างไร จรรยาบรรณที่มีอยู่เอาไปใช้ในอาเซียนได้หรือไม่ บทบาทของสภาคณาจารย์ต้องเสริมเรื่องนี้หรือไม่

4. การเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่อาเซียน ต้องตกลงกัน และยอมรับด้วย

5. การพัฒนาเยาวชนเพื่อเป็นทรัพยากรที่สำคัญ มหาวิทยาลัยต้องปรับตัว พัฒนาคนและสังคม พร้อมรับการเกิดประชาคมอาเซียน หากมหาวิทยาลัยไม่ทราบ ไม่พร้อม ไม่มี ไม่ทำ ก็จะไม่เกิด ดังนั้น การเริ่มต้นวันนี้ ความสำเร็จจะตามมา

สิ่งที่เขาพูดต่อไปนี้เป็นดาบ 2 คม แต่จำเป็น ต้องพูดคือ

1. ทุกครั้งที่มีการจัดตั้งรัฐบาลใหม่ ครูจะเดินขบวนเพื่อขอให้มีการแก้ไขเรื่องหนี้สินของครู แทนที่จะเรียกร้องเรื่องส่วนรวม

2. หากศึกษาข้อมูล จะพบว่า คนอังกฤษที่เป็นครูจะไม่พูดเรื่องเงินเดือนเพราะเป็นเรื่องน่าอาย แต่คนอเมริกันจะพูดเรื่องเงินเดือนก่อน ซึ่งอาจจะดีเนื่องจากเขาต้องพัฒนาตัวเองตลอดเวลาให้มีคุณสมบัติเหมาะสมกับจำนวนเงินที่ได้ ส่วนครูไทยจะไม่พูดเรื่องเงินเดือน ถ้าพูดถือว่าเป็นการเรียกร้อง เพราะมองว่าการสอนเป็นวิทยาทาน การพัฒนาตนเองจึงเกิดขึ้นน้อย

3. ห้องสมุดที่เป็นแหล่งเรียนรู้ ในอดีตทุกคนเข้าไปใช้โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย (free) ต่อมา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเก็บค่าใช้จ่าย (fee) ซึ่งอาจเป็นการมองทะลั่วว่า การจะให้บริการสินค้าที่ดีต้องหาซื้อมาให้บริการ ดังนั้น ประเด็นนี้จึงเป็นเรื่องจริยธรรมที่เกี่ยวข้องกับเงิน และน่าคิด

4. การเกิดประชาคมอาเซียน จะมีคนหลายเชื้อชาติ หลายวัฒนธรรม เข้ามาเกี่ยวข้อง เราต้องคุยด้วยว่าเราสามารถผลิตบัณฑิตได้ตามมาตรฐาน/เกณฑ์ของอาเซียนหรือไม่ ปัจจุบันนี้ เรามองว่ามาตรฐาน

เราสูงกว่าลาว ต่ำกว่าสิงคโปร์ แล้วมาตรฐานอาเซียนอยู่ตรงไหน

5. การที่จะหลายกำแพง คณะ ภาควิชา วิชาชีพต่างๆ ต้องเกิดการเปลี่ยนแปลง ซึ่งเป็นรอยต่อของจริยธรรมและจรรยาบรรณ

6. หากเราลองเปรียบเทียบจรรยาบรรณอาจารย์ของมหาวิทยาลัยต่างๆ จะพบดังต่อไปนี้

1) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (บางข้อ)

- อุทิศเวลาและเสียสละให้กับงานสอนด้วยความรับผิดชอบ

- สอนศิษย์อย่างเต็มความสามารถด้วยความบริสุทธิ์ใจ

2) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (บางข้อ)

- เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์ บุคคลทั่วไป และสังคม

- สอนศิษย์ให้เป็นผู้มีความรู้และคุณธรรมอย่างเต็มความสามารถ

- ช่วยเหลือและปฏิบัติต่อศิษย์อย่างมีเมตตาและเป็นธรรม

- พึงเป็นนักวิจัยที่มีจริยธรรมและพัฒนางานวิจัยให้เป็นประโยชน์ต่อศาสตร์และสังคมโดยส่วนรวม

3) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (บางข้อ)

- สอนด้วยความเต็มใจ ไม่ปิดบังความรู้หรือเลือกที่รักมักที่ชัง

- กำหนดตำราหรือเอกสารประกอบการสอนในปริมาณและระดับที่เหมาะสมกับวิถีสอน

- ให้คำปรึกษาทั้งในด้านอื่นๆ ที่จำเป็นแก่นักศึกษา ปฏิบัติต่อนักศึกษาด้วยความเสมอภาค ยุติธรรม ให้เกียรติซึ่งกันและกัน พัฒนาความรู้ทางวิชาการให้แก่ นักศึกษา มีความเมตตา ให้อภัย เอาใจใส่ และให้กำลังใจแก่นักศึกษาอย่างเต็มกำลังความสามารถ

จะเห็นว่าจรรยาบรรณอาจารย์ของแต่ละมหาวิทยาลัยมีความใกล้เคียงกัน และจำเป็นหรือไม่ที่ก่อนที่จะรับสมัครอาจารย์ ควรให้ผู้สมัครได้อ่านจรรยาบรรณอาจารย์ เพื่อพิจารณาดนเองว่าจะสามารถทำหน้าที่อาจารย์ได้หรือไม่ก่อนตัดสินใจสมัคร

7. การหักเปอร์เซ็นต์รายได้ของอาจารย์จากการวิจัยและบริการวิชาการเข้าคณะ อาจารย์มีจรรยาบรรณที่จะแจ้งให้คณะหรือภาควิชาทราบหรือไม่

8. การย้ายอาจารย์ที่ต้องการไปสังกัดมหาวิทยาลัยอื่น เกี่ยวข้องกับจริยธรรมหรือไม่ หากไม่ให้อาจารย์คนนั้นย้ายไป อาจเกิดปัญหาอยู่อย่างไม่มีความสุขเพราะใจเขาไม่ยอมอยู่กับประเด็นนี้เกี่ยวข้องกับจริยธรรมหรือไม่

ในตอนท้าย รศ.ดร.สุขุม กล่าวเสริมว่า อาจารย์หลายท่านอาจรู้สึกไม่ดีว่าอะไรๆ ก็มาลงที่อาจารย์ แต่ในความเป็นจริงแล้ว ผู้บริหารก็มีจรรยาบรรณผู้บริหาร

เช่นกัน ซึ่งหนักกว่าของอาจารย์ โดยเป็นข้อบังคับที่ออกจาก สกอ. และสภามหาวิทยาลัยก็มีจรรยาบรรณผู้ที่เข้าไปเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยก็ต้องมี

จรรยาบรรณ แต่ส่วนใหญ่เรามักจะพูดถึงจรรยาบรรณอาจารย์ เนื่องจากเป็นคณกรุ่มใหญ่ การทำผิดจรรยาบรรณจึงกระทบกับคนส่วนใหญ่

ดร.มัทนา สานติวัตร

ดร.มัทนา กล่าวว่า มหาวิทยาลัยกรุงเทพ เป็นมหาวิทยาลัยเอกชนแห่งแรกในประเทศไทย มีอายุ 50 ปี ดร.มัทนา ทำงานในมหาวิทยาลัยกรุงเทพมา 40 ปี และทำงานในฐานะรองอธิการบดีฝ่ายวิชาการมา 20 ปี ตั้งแต่เป็นมหาวิทยาลัยขนาดเล็ก จนกลายมาเป็นมหาวิทยาลัยขนาดใหญ่ เห็นพัฒนาการและการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในชีวิตของการเป็นอาจารย์ และการดูแลคณาจารย์

ในอดีต จำนวนอาจารย์ เจ้าหน้าที่ นักศึกษา มีไม่มาก การดูแลเหมือนคนในครอบครัว และดูแลได้ทั่วถึง ปัจจุบันมีอาจารย์ประจำประมาณ 500 คน มีอาจารย์พิเศษที่เป็นนักธุรกิจ นักวิชาการจากสถาบันอื่น และจากต่างประเทศอีกประมาณ 500 คน ซึ่งหากไม่ชอบการดูแลคน จะเป็นงานที่น่าเบื่อ แต่ชีวิตท่านถูกลิขิตมาให้ทำสิ่งนี้ได้ เป็นผู้บริหารตั้งแต่อายุ 27 ปี จึงมี DNA ของการบริหารมากกว่าวิชาการ

ในยุคแรก ไม่มีการเขียนจรรยาบรรณอาจารย์ มีเพียงระเบียบ/วินัยสำหรับอาจารย์ บุคลากร และนักศึกษา โดยเขียนกว้างๆ ต่อมา มีการเขียนจรรยาบรรณนักวิชาชีพขึ้น เช่น จรรยาบรรณนักบัญชีและผู้สอบบัญชี จรรยาบรรณวิศวกร ฯลฯ อาจเป็นเพราะพัฒนาการของประเทศและของนานาชาติ

มหาวิทยาลัยกรุงเทพ มีการเขียนจรรยาบรรณไว้เป็นหมวดๆ คือ 1) จรรยาบรรณที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษา 2) จรรยาบรรณต่อตนเอง 3) จรรยาบรรณต่อเพื่อนร่วมงาน 4) จรรยาบรรณต่อมหาวิทยาลัย 5) จรรยาบรรณต่อสังคมและประเทศชาติ และหลังจากการสัมมนาวันนี้ อาจมีความจำเป็นที่จะต้องเพิ่มจรรยาบรรณต่อประชาคมอาเซียนและประชาคมโลก เพื่อให้ทันสมัย

จากการศึกษาจรรยาบรรณของนักวิชาชีพด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นแพทย์ วิศวกร สถาปนิก นักบัญชี พบว่าคล้ายกัน มักประกอบด้วย จรรยาบรรณต่อสาธารณะ หมายถึงสังคมและประเทศชาติ จรรยาบรรณต่อเพื่อนร่วมวิชาชีพ (ถ้าในสถาบันอุดมศึกษาก็คือเพื่อนร่วมงาน) จรรยาบรรณต่อลูกค้า จรรยาบรรณต่อผู้ว่าจ้าง

สำหรับจรรยาบรรณอาจารย์ จะเกี่ยวข้องกับนักศึกษา เพื่อนร่วมวิชาชีพ และสังคมโดยรวม เช่น

1. ซื่อสัตย์สุจริต ทำงานตรงเวลา เช่น เข้าสอน-สอนเสร็จตรงเวลา การออกข้อสอบ-ให้ผลคะแนนตรงเวลา ฯลฯ
2. ตรงไปตรงมา เช่น การประเมินผลตรงไปตรงมา ไม่ลำเอียง

คำขวัญของมหาวิทยาลัยกรุงเทพคือ “ความรู้ คู่ความดี” ซึ่งความดีเป็นเรื่องของจริยธรรมที่ต้องพูดถึงและเน้นย้ำตั้งแต่

1. การรับอาจารย์ใหม่ จะมีการปฐมนิเทศ โดยบอกกล่าวอาจารย์ต้องมีจรรยาบรรณอะไรบ้างในอดีตจะจัดทำเป็นเล่มไว้ที่ส่วนกลาง ปัจจุบันทำเป็นระบบ online ดังนั้น บุคลากรทุกคนในมหาวิทยาลัยกรุงเทพจะปฏิเสธว่าไม่รู้ไม่ได้

2. เมื่อรับเข้ามาเป็นอาจารย์แล้ว อาจารย์ใหม่ต้องรายงานตัวต่อผู้บังคับบัญชา ทั้งอธิการบดีและรองอธิการบดี เนื่องจากต้องทำงานร่วมกัน โดย ดร.มัทนา จะทำการอบรมเรื่อง ความซื่อสัตย์สุจริต การตรงต่อเวลา ความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับศิษย์ โดยเฉพาะอาจารย์ชายกับนักศึกษาหญิง แต่ระยะหลังได้เพิ่มความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์ชายกับนักศึกษาชายด้วย จึงมองว่าเรื่องจรรยาบรรณนี้ขึ้นอยู่กับผู้บริหารตั้งแต่ระดับคณะขึ้นไป หรือเรียกได้ว่าเป็นการบริหารความเสี่ยงที่จำเป็นต้องพูด และกำหนดบทลงโทษไว้ในมหาวิทยาลัยเอกชนนั้น การให้อาจารย์ที่ทำผิดจรรยาบรรณออกนั้นทำได้ง่ายมาก

3. การตรวจสอบจรรยาบรรณอาจารย์สามารถทำได้โดยการฟังเสียงลือจากนักศึกษาหรือการแสดงความคิดเห็นในกล่องรับความคิดเห็น หรือจาก facebook ของอาจารย์และนักศึกษา ซึ่งสามารถนำมาวิเคราะห์และเห็นปัญหาที่เกิดขึ้น

4. การพิจารณาข้อสอบและการให้คะแนนในระยะแรก มหาวิทยาลัยเอกชนจะมีคณะกรรมการสอบไล่ภายนอกมาควบคุมตามระเบียบของทบวงมหาวิทยาลัย แต่ต่อมาควบคุมโดยสภามหาวิทยาลัยและระบบของมหาวิทยาลัย ซึ่งทำให้ทราบว่ามีข้อสอบครอบคลุมเนื้อหาหรือไม่ จำนวนข้อสอบเหมาะสมกับเวลาที่ใช้ในการสอบหรือไม่ ตัวอย่างในข้อสอบมีข้อความที่ส่อเสียดหรือไม่ เป็นการควบคุมจรรยาบรรณอาจารย์อย่างหนึ่ง

มหาวิทยาลัยเอกชนส่วนใหญ่ไม่มีสภาคณาจารย์ แต่จะมีคณะกรรมการสอดส่องดูแลสวัสดิการ สิทธิ และอุทธรณ์ร้องทุกข์ ทำหน้าที่ดูแลสิ่งเหล่านี้ให้คณาจารย์ นอกจากนี้ ผู้บริหารมีการเดินสายพบปะบุคลากรทุกระดับ อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง เพื่อทราบความต้องการของบุคลากรที่ฝ่าย

บริหารต้องจัดให้ จึงเป็นการดูแลอาจารย์ที่แตกต่างจากมหาวิทยาลัยของรัฐ เมื่อมหาวิทยาลัยมีขนาดใหญ่ขึ้น สิ่งที่ดูแลได้ยากคือข่าวลือที่เกี่ยวข้องกับการทำผิดจรรยาบรรณ จึงจำเป็นต้องนำไปเขียนไว้ในจรรยาบรรณอาจารย์ให้ชัดเจน

ถาม-ตอบ

1. ความดีหมายถึงอะไร ความดีเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลาหรือไม่

ดร.มัทนา ความดีที่ใช้ในมหาวิทยาลัย หมายถึง การปฏิบัติที่ถูกต้อง ไม่ขัดต่อกฎระเบียบของมหาวิทยาลัย ไม่ขัดต่อวัฒนธรรมอันดีงาม ความดีเป็นสิ่งที่ยั่งยืน ไม่ผันแปรไปตามเวลา แต่สิ่งที่เปลี่ยนแปลงและทำให้เราสับสนคือธรรมเนียม เช่น ความดีเรื่องการแต่งกายของนักศึกษา ในอดีตนักศึกษาต้องแต่งเครื่องแบบ แต่เมื่อผ่าน 14 ตุลา ไปแล้ว นักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ใส่เสื้อยืด กางเกงยีน สะพายย่าม สวมรองเท้ายาง มาเรียนได้ ที่มหาวิทยาลัยกรุงเทพใช้วิธีผ่อนสั้นผ่อนยาว นักศึกษาไม่แต่งเครื่องแบบอย่างถูกระเบียบก็ได้ แต่เวลาสอบนักศึกษาต้องแต่งกายตามระเบียบ เพื่อให้ตรวจสอบได้สะดวกกว่าเป็นตัวจริงหรือตัวปลอมมาสอบ

2. จะสร้างจิตสำนึกให้เกิดขึ้นในหมู่คณาจารย์ได้อย่างไร

รศ.ดร.สุขุม มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ต้องสร้างความรัก ความศรัทธา ความภูมิใจ ให้เกิดขึ้นในตัวอาจารย์ก่อน โดยเริ่มจากผู้บริหารที่ไม่ใช้อำนาจ แต่ใช้บารมีในการปกครองคน ผู้บริหารต้องรู้จักให้ โดยให้ตั้งแต่อาจารย์เริ่มเข้ามาทำงาน ให้ทราบความก้าวหน้าในงาน โดยบอกกล่าวชัดเจนว่าเมื่อไรจะได้ตำแหน่งอะไร ซึ่งผู้บริหารต้องทำอย่างจริงจัง

ผู้บริหารต้องรู้จักการให้ โดย

- สละตำแหน่งบริหารไปเป็นที่ปรึกษาเมื่อถึงเวลา เพื่อให้คนรุ่นใหม่ได้ขึ้นมาบริหารงาน ท่านเคยเป็นอธิการบดี เมื่อลงจากตำแหน่งแล้วไม่ดำรงตำแหน่งบริหารอื่นๆ ในมหาวิทยาลัยอีก เพื่อเปิดโอกาสให้รุ่นน้อง ต่อไป แต่มหาวิทยาลัยต้องดูแลเรื่องค่าตอบแทนให้เหมาะสมด้วย

- ให้อาจารย์มีรายได้เพียงพอต่อการสร้างเนื้อสร้างตัว สร้างครอบครัว

- ให้อาจารย์รุ่นเก่า เป็นอาจารย์ที่เลี้ยง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาอาจารย์รุ่นใหม่

- ให้รางวัลอาจารย์ดีเด่น เช่น ให้เงิน 100,000 บาท พร้อมเกียรติบัตร และโล่รางวัล เพื่อเป็นเกียรติแก่อาจารย์

- ให้ค่าสมอง/ต้นทุนในการเรียนจบ ดร. เช่น ให้เงิน 50,000 บาท สำหรับการเขียน proposal งาน

วิจัย แม้ไม่ได้ทำเองมหาวิทยาลัยจะนำไปให้คนอื่นทำได้

- ให้โอกาสก้าวหน้าในงาน โดยรองคณบดีต้องมีอาจารย์รุ่นใหม่ 1 คน เพื่อสานต่อและเป็นทายาทผู้บริหารต่อไป

3. ปัจจุบันรสนิยมเรื่องเพศเปลี่ยนแปลงไป เพศตรงข้ามคือเพศไหน การกำหนดจรรยาบรรณควรกำหนดอย่างไร และผู้บริหารควรเลือกคนเก่งแต่พฤติกรรมไม่ดีหรือไม่

ดร.มัทนา ถ้าให้เลือกระหว่างคนเก่งแต่ไม่ดีกับคนดีแต่เก่งน้อยกว่า ขอเลือกคนดี แต่ไม่เก่งน่าจะดีกว่า เนื่องจากสามารถพัฒนาความเก่งได้ อย่างไรก็ตามคนเก่งแต่ไม่ดีที่มหาวิทยาลัยยังจ้างอยู่ เป็นเพราะปัจจัยอื่นๆ เช่น เป็นสาขาขาดแคลน ดังนั้นจึงต้องเฝ้ามองและสังเกตว่าพฤติกรรมไม่ดีนั้นมีความเสี่ยงมากน้อยแค่ไหน เมื่อประเมินแล้วอาจใช้อาวุธอื่นช่วย เช่น ใช้ระเบียบวินัย ตักเตือน หรือจำกัดขอบเขตของงานที่รับผิดชอบ แต่หากเห็นว่ารับไม่ได้จริงๆ ก็สามารถให้ออกได้ เนื่องจากมหาวิทยาลัยเอกชนให้ออกง่ายกว่าของรัฐบาล อย่างไรก็ตาม หากจำเป็นต้องให้ออกโดยมีหลักฐานชัดเจน ก็ควรให้ออกด้วยดี คือไม่ได้ไล่ออก แต่ให้ลาออกเอง เพื่ออนาคตของอาจารย์คนนั้น ทั้งนี้ต้องระวังเรื่องการร้องเรียนต่อศาลปกครองด้วย

กรณีรสนิยมเรื่องเพศที่แตกต่างไปนั้น สามารถจัดการได้ โดยก่อนรับเข้ามา ต้องชี้แจงให้ทราบถึงระเบียบวินัยและจรรยาบรรณให้ทราบ ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างเพศเดียวกันบางครั้งไม่ได้ก่อให้เกิดความเสียหาย แต่เป็นชะตากรรมที่เราต้องทำงานร่วมกับเขา ถ้าไม่ประจักษ์ชัดเจนก็อาจจะยอมรับได้ เพราะในต่างประเทศมีกฎหมายให้เพศเดียวกันสมรสกันได้ อย่างไรก็ตาม กรณีชายเป็นหญิง ต้องระมัดระวังเรื่องการแต่งกายทั้งในชีวิตประจำวันและในการทำกิจกรรมต่างๆ ไม่ให้เกินเลย เพราะอาจมีการถ่ายคลิปไปเผยแพร่ในที่สาธารณะ สรุปคือ บางกรณียอมรับได้ บางกรณีต้องตักเตือน ให้ใช้ทางสายกลาง

รศ.ดร.สุขุม มหาวิทยาลัยสวนดุสิต มีวัฒนธรรมองค์กรกรณีชู้สาวให้ออกสถานเดียว เนื่องจากมีพื้นฐานมาจากโรงเรียนการเรือน และปฏิบัติเช่นนี้มาโดยตลอด

ในเรื่องเพศที่ 3 นักศึกษาจะชักชวนกันมาเรียนที่มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต เนื่องจากมหาวิทยาลัยให้โอกาสเพราะเลือกเกิดไม่ได้ การเปิดโอกาสให้เข้าเรียนและได้รับการยอมรับจากเพื่อน/อาจารย์ จะทำให้เขามีความสุข มหาวิทยาลัยจัดห้องน้ำสำหรับเพศที่ 3 และการรับปริญญาที่อนุญาตให้แต่งตัวตามต้องการ แต่อย่าให้เกินเลย

สำหรับอาจารย์เพศที่ 3 มีค่อนข้างมาก หน่วยงานจึงต้องใช้งานให้เป็น เนื่องจากมีความเก่งเฉพาะตัว ยกเว้นคณะครุศาสตร์ห้ามมีเพศที่ 3 เนื่องจากจะเป็นแบบอย่างที่ไม่ดีให้นักศึกษา

สรุปว่า หากเขามีความสุขก็ควรเปิดโอกาสให้แล้วดูแล ควบคุม มีอาจารย์พี่เลี้ยง ที่สำคัญ คนกลุ่มนี้สร้างชื่อเสียงให้มหาวิทยาลัยได้มาก

4. ควรเตรียมการด้านจริยธรรมจรรยาบรรณอาจารย์และเจ้าหน้าที่เพื่อรองรับการเปิดเสรีอาเซียนอย่างไร

ดร.มัทนา ที่มหาวิทยาลัยกรุงเทพ การเขียนเป็นลายลักษณ์อักษรเกี่ยวกับเรื่องนี้ยังไม่มี ในทางปฏิบัติ ควรให้ความสำคัญ อาจารย์ นักศึกษา นักศึกษาแลกเปลี่ยน ที่มาจากภูมิภาคต่างๆ ไม่เฉพาะจากอาเซียน โดยดูแลและจัดสิ่งอำนวยความสะดวกให้มากขึ้น

- การแลกเปลี่ยนเชิงวัฒนธรรม ต้องมีการปฐมนิเทศเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยและวัฒนธรรมของนักศึกษาและอาจารย์ที่จะเข้ามา ให้เข้าใจซึ่งกันและกัน โดยจัดเป็นกิจกรรมที่ทุกคนต้องมีส่วนร่วม

- ต้องพัฒนาเรื่องภาษา โดยเฉพาะภาษาอังกฤษที่เป็น working language ให้พร้อม

- ต้องเขียนและแปลจรรยาบรรณเป็นภาษาอังกฤษ รวมทั้งกฎระเบียบต่างๆ ต้องทำเป็น 2 ภาษา คู่กันไป

- อบรมให้ความรู้คนในองค์กร และจัดทำแผนการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน เพื่อให้เกิดความพร้อมในทุกด้านพร้อมกัน

รศ.ดร.สุขุม กล่าวว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตได้เปรียบเรื่องนี้ 3 ด้านคือ

- 1) ภูมิหลังของมหาวิทยาลัยที่เติบโตมาจากโรงเรียนการเรือน ซึ่งผู้บริหารตั้งแต่วันแรกได้ปลูกฝังวัฒนธรรมสากลไว้นานแล้ว ทั้งในการวางตัว การจัดสถานที่/จัดห้องพัก ฯลฯ

- 2) นโยบายของมหาวิทยาลัย ต้องให้อาเซียนมาหาเรา ไม่ใช่เราไปหาอาเซียน โดยการสร้างความเข้มแข็ง เช่น อาหารไทย อาหารนานาชาติ เมื่อเข้มแข็ง คนจะวิ่งมาหาเรา มาสร้างความร่วมมือกับเรา

- 3) การปฏิบัติ ต้องมีแนวทางการปฏิบัติ โดยมีอนุกรรมการในสภาคณาจารย์ด้านต่างๆ เช่น ด้านวิชาการ ต้องไปดูการจัดหลักสูตร การเรียนการสอน

เสนอสภามหาวิทยาลัย โดยสภาคณาจารย์ต้องมีส่วนต่อรองและมีเป้าหมายเพื่อให้มหาวิทยาลัยมีความเจริญ สบภาพการเป็นพรรคฝ่ายค้าน รวมทั้งประธานสภาคณาจารย์ควรดำรงตำแหน่งวาระเดียว เพื่อเปิดโอกาสให้คนอื่นได้เข้ามาทำงานและพัฒนาตนเอง

5. อาจารย์ส่งคะแนนไม่ตรงเวลา ผิดจรรยาบรรณหรือไม่

ศ.คลินิก นพ.วิรุณ ผิดจรรยาบรรณ

6. จรรยาบรรณอาจารย์เกี่ยวข้องกับนักศึกษาอย่างไร

ดร.มัทนา เกี่ยวข้อง เนื่องจากอาจารย์และนักศึกษาเป็นหุ้นส่วนกัน มีคนให้ก็ต้องมีคนรับ นักศึกษาจะไปสู่เป้าหมายได้ก็ต้องพึ่งอาจารย์ นักศึกษาจึงเห็นความดีหรือไม่ดีของอาจารย์ ดังนั้นเราจึงเห็นว่าจรรยาบรรณาจารย์ทุกสถาบันจะเขียนถึงจรรยาบรรณของอาจารย์ต่อนักศึกษา เพื่อให้อาจารย์เป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักศึกษา ซึ่งคำว่า ดี เป็น อมตะ พุดเมื่อไรก็ดีเมื่อนั้น ซึ่งหมายถึงการประพฤติปฏิบัติที่ทุกคนยอมรับ

7. รสนิยมอันดีงามที่เป็นนามธรรมนำไปสู่การปฏิบัติให้ได้ผลจริงที่เป็นรูปธรรมอย่างไร

รศ.ดร.สุขุม รสนิยมที่เป็นรูปธรรมที่เห็นชัดคือบุคลิกภาพ เช่น การรับประทานอาหาร ซึ่งคนและสัตว์กินต่างกัน คนเอาอาหารมาเข้าปาก แต่สัตว์เอาปากไปหาอาหาร ในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต เจ้าหน้าที่ผู้ตักอาหารชายต้องกินอาหารชนิดเดียวกับที่เขาตักขาย เพื่อให้ทราบรสชาติ จะได้แนะนำผู้ซื้อได้นอกจากนี้ ต้องยอมรับความคิดใหม่ๆ โดยการพูดคุยกับเด็กที่อายุน้อยกว่าเรา จะได้รับความคิดใหม่ๆ

8. ข้อมูลที่ได้จากสวนดุสิตโพลนำไปใช้อย่างไร

รศ.ดร.สุขุม นำไปตีพิมพ์เผยแพร่ในสื่อมวลชน ลงสารสภาคณาจารย์ และแจกจ่ายหน่วยงานต่างๆ กว่า 200 แห่ง มีการนำเข้าสู่สภามหาวิทยาลัย เพื่อบรรจุเป็นวาระและหาแนวทางปฏิบัติตั้งแต่ผู้บริหารลงมาถึงอาจารย์ หลังจากนั้นได้มีการจัดทำโปสเตอร์เผยแพร่ข้อมูล และจัดตู้รับฟังความคิดเห็นในห้องน้ำ หากมีมูลว่าอาจารย์ทำผิดจรรยาบรรณ ก็ตั้งกรรมการสอบสวนและให้ความเป็นธรรมกับทุกฝ่าย

ดร.มัทนา จัดทำศูนย์ KM (knowledge management) ในสถาบัน เพื่อให้ข้อมูลถูกรวบรวมและจัดการเพื่อเผยแพร่ไปสู่อาจารย์

Power Of Karma

โดย ผศ.พญ.สุภาววรรณ เศรษฐบรรจง

ศาสนาพุทธ เป็นศาสนาเดียวในโลกที่ไม่สอนให้ผู้นับถือศาสนาศรัทธาและเชื่ออย่างมงาย ในพระธรรมคำสอน ที่พระพุทธเจ้าทรงบำเพ็ญเพียร บารมีมาอย่างยาวนานจนตรัสรู้อย่างแจ่มแจ้ง แล้วเผยแผ่โปรดเวไนยสัตว์ด้วยพระกรุณาเปี่ยมด้วย พระเมตตาอย่างหาที่สุดไม่ได้ แต่สอนให้ผู้นับถือ ศาสนามุ่งศึกษาพระธรรมแล้วน้อมนำมาปฏิบัติตาม แนวทางที่พระองค์ได้ทรงแนะนำไว้จนประจักษ์แจ้ง แก่ตนเองแล้วจึงค่อยเชื่อด้วยความศรัทธาอย่าง แท้จริง ซึ่งคำสอนเหล่านั้นล้วนเป็นสัจธรรม เป็น ความจริงตามธรรมชาติ เป็นสภาวะที่มีอยู่ตาม ธรรมชาติ และจะเป็นเช่นนั้นไม่เปลี่ยนแปลงอย่าง แน่นอนชั่วนิรันดร์

ศาสนาพุทธ จึงเป็นศาสนาแห่งปัญญาเป็น ศาสนาแห่งเหตุผล คำสอนในศาสนาพุทธล้วนเป็น ความจริงเกี่ยวกับธรรมชาติที่เป็นกฎเกณฑ์แห่ง เหตุและผลของสรรพสิ่งในโลกนี้ ที่เรียกว่า “กฎ ธรรมชาติ” โดยกำหนดไว้เป็น 5 ลักษณะ (กฎ) ที่ เรียกว่า “นิยาม 5” ได้แก่

1. **ธรรมนิยาม** หมายถึง กฎเกณฑ์แห่ง เหตุและผลที่เกี่ยวกับความเป็นไปของธรรมชาติตาม เหตุปัจจัย หรือเรียกว่า “กฎแห่งธรรมชาติ” เช่น มนุษย์เกิดมาแล้วต้องแก่ ต้องเจ็บป่วย ต้องตาย หรือ สิ่งทั้งหลายเกิดขึ้น ตั้งอยู่ แล้วดับไป เป็นต้น

2. **พีชนิยาม** หมายถึง กฎเกณฑ์แห่งเหตุ และผลที่เกี่ยวกับพืชหรือเรียกว่า “กฎแห่งพืชพันธุ์” เช่น ปลูกต้นมะม่วงก็ได้ผลมะม่วง ปลูกต้นมะนาว ก็ได้ผลมะนาว เป็นต้น

3. **อุตุนิยาม** หมายถึง กฎเกณฑ์แห่งเหตุ และผลที่เกี่ยวกับอุณหภูมิ หรือเรียกว่า “กฎแห่ง อุณหภูมิ” เช่น อากาศเย็นมากทำให้น้ำกลายเป็น น้ำแข็ง อากาศร้อนทำให้เหวือออก เป็นต้น

4. **จิตตนิยาม** หมายถึง กฎเกณฑ์แห่ง เหตุและผลที่เกี่ยวกับการทำงานของจิต หรือเรียก ว่า “กฎแห่งการทำงานของจิต” เช่น เมื่อมีสิ่ง กระทบต่อร่างกาย ไม่ว่าจะเป็นทางหู จมูก ลิ้น กาย และใจ จิตจะปรุงแต่งแล้วสั่งให้ร่างกายตอบสนอง

ต่อสิ่งต่างๆ แล้วบันทึกการตอบสนองเหล่านั้นไว้

5. **กรรมนิยาม** หมายถึง กฎเกณฑ์แห่ง เหตุและผลที่เกี่ยวกับการกระทำของมนุษย์ทั้งทาง กาย วาจา ใจ เช่น “ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว” เป็นต้น หรือเรียกว่า “กฎแห่งกรรม” นั้นเอง

กฎแห่งกรรม จึงเป็นเพียงหนึ่งในห้ากฎ ตามหลักคำสอนของพุทธศาสนา แต่เป็นเรื่องที่ สลับซับซ้อนยิ่งนัก ยากที่มนุษย์ทั่วไปจะเข้าใจได้ ผู้ มีปัญญาแม้พอสมควรจึงควรพยายามทำความเข้าใจ ในเรื่องของกฎแห่งกรรม หรือ แม้ไม่เข้าใจ ก็ควรเชื่อไว้ก่อน ซึ่งเป็นการแสดงถึงความเป็นผู้มี ปัญญายิ่งกว่าผู้ที่ปฏิเสธไม่ยอมเชื่อเลย

กรรม หมายถึง การกระทำ ซึ่งอาจเป็นการ กระทำทางกาย เรียกว่า “กายกรรม” การกระทำ ทางวาจา เรียกว่า “วจีกรรม” หรือการกระทำทาง ใจ เรียกว่า “มโนกรรม” โดยแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ การกระทำในสิ่งที่ดี เรียกว่า “กรรมดี” “บุญ กรรม” หรือ “กุศลกรรม” และ การกระทำในสิ่งที่ไม่ดี เรียกว่า “กรรมชั่ว” “บาปกรรม” หรือ “อกุศล กรรม” ส่วนผลของกรรม เรียกว่า “วิบากกรรม” ซึ่งจะตามไปให้ผลในทุกหนทุกแห่งแล้วแต่กรรม ใดๆจะให้ผลก่อนหลัง

ความไม่เข้าใจในเรื่องกรรมและการให้ผล ของกรรมมีแต่โทษสถานเดียว ไม่มีคุณเลย ไม่ว่าจะ เป็นกรรมของตัวเองหรือกรรมของผู้อื่นก็ตาม ดัง พุทธศาสนสุภาษิตที่ว่า “กมมุนา วตตติ โลโก = สัตว์โลกยอมเป็นไปตามกรรม” ที่มีความหมายว่า คนและสัตว์ทั้งหลายที่เป็นไปต่างๆ นานา ทุกข์ก็มี สุขก็มี ดีก็มี ชั่วก็มี มิได้เกิดแต่ผู้ใดอื่น มิได้เกิดแต่ ะไรอื่น มิได้เกิดแต่เหตุใดทั้งนั้น นอกจากกรรมที่ ตนได้กระทำไว้เอง หากทำกรรมดีย่อมได้ผลดี หาก ทำกรรมไม่ดีย่อมได้ผลไม่ดี ดังที่มีคำกล่าวโดยทั่วไป ว่า “ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว” ทุกชีวิตจึงมีกรรมเป็น ของตนเอง มีกรรมเป็นกำเนิด มีกรรมเป็นเผ่าพันธุ์ มีกรรมเป็นที่พึ่งอาศัย และจะต้องเป็นผู้รับผลของ กรรมนั้น ทุกชีวิตจึงล้วนอยู่ในอ้อมมือกรรมที่เรียกว่า “กรรมลิขิต” ความไม่เห็นด้วยตาประกอบกับความ

ไม่เข้าใจในเรื่องกรรมและผลของกรรม ทำให้คนส่วนมากไม่กลัวการเกิดใหม่ว่าจะนำไปสู่สภาพที่เลวร้ายน่าสลดสังเวชหรือภพชาติที่น่าสพรึงกลัว เช่น สัตว์เดรัจฉาน สัตว์วันรก เปรต อสุรกาย เป็นต้น มนุษย์จึงสามารถเลือกที่จะเกิดในภพภูมิใดในชาติถัดไปได้ด้วยการกระทำของตนในชาติที่ผ่านมา นั่นเอง ฉะนั้นผู้เบียดเบียนคนอื่นไม่ว่าจะเป็นทางกาย ทางวาจา หรือทางใจก็ตาม แม้จะได้สิ่งที่มุ่งหวังไว้ แต่ผลที่แท้จริงอันจักเกิดจากกรรม ซึ่งก็คือการเบียดเบียนที่ได้กระทำลงไปนั้น จักเป็นทุกข์เป็นโทษแก่ผู้กระทำอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

อำนาจของกรรม จึงยิ่งใหญ่นัก อำนาจของกรรม ให้ผลที่ซื่อสัตย์ และ เทียงตรงที่สุดยิ่งกว่าอำนาจใดๆ ในโลกนี้ อำนาจของกรรม จึงเป็นอำนาจที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในโลก

การรับผลของกรรมก็มีความสำคัญเช่นกัน สำคัญทั้งการรับผลของกรรมชั่วและผลของกรรมดี ไม่ใช่สำคัญแต่เพียงการรับผลของกรรมชั่วเท่านั้น การรับผลของกรรมดีก็สำคัญเช่นกัน การรับผลของกรรมดีนั้น ถ้าวินิจฉัยก็มิโทษร้ายแรงแก่จิตใจ ซึ่งน่าจะรุนแรงกว่าการรับผลของกรรมชั่วอย่างไม่ถูกวิธีเสียอีกด้วย ผู้ทำกรรมดีในชาติที่ผ่านมาจึงเป็นการบำเพ็ญบารมีที่ส่งผลให้ชาตินี้สมบูรณ์พร้อม แม้รับผลแห่งกรรมดีหรือผลของบารมีไม่ถูกต้อง ผลเสียที่จะเกิดตามมาก็คือ “ความหลงตน” อันความหลงตนนั้นจะพาความหลงอย่างอื่นอีกมากมายให้ตามมา เป็นโทษมหันต์นัก จึงพึงระลึกไว้เสมอว่า

“ผู้ใดทำกรรมใดไว้ จักเป็นผู้ได้รับผลของกรรมนั้น ผู้ไม่ได้ทำหาต้องได้รับไม่”

การทำกรรมดีหรือกุศลกรรมให้มากอาจให้ผลดีตรอนอกุศลกรรมได้ อกุศลกรรมที่หนักที่แรงจำเป็นต้องมีกุศลกรรมที่หนักกว่าแรงกว่ามากๆ จึงจะสามารถตัดกันได้ที่นั่นทั้งที่ นั่นคือ แม้มีอกุศล

กรรมที่ทำไว้แล้วมาส่งผล ทำให้ตกอยู่ในที่ร้อนที่คับขัน กุศลกรรมที่ทำอยู่หากแรงกว่ามากกว่าย่อมตัดผลของอกุศลกรรมให้ขาดได้ในพริบตา และสามารถผ่อนคลายวิบากกรรมจากหนักให้เป็นเบาได้ แต่อาจจะต้องได้รับเศษกรรมนั้นอยู่ แม้เจ้ากรรมนายเวรพอใจและอโหสิกรรมให้แล้วก็ตาม ซึ่งมีตัวอย่างปรากฏให้รู้ให้เห็นอยู่ทุกวันนี้ จึงไม่ควรลั้งเลที่จะทำความดี คือ กุศลกรรมให้มาก ให้สม่ำเสมอให้ต่อเนื่อง ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

บรรณานุกรม

1. สมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราชสกลมหาสังฆปริณายก อานาจอันยิ่งใหญ่แห่งกรรม บริษัท รุ่งเรืองวิริยะพัฒนา โรงพิมพ์ จำกัด กรุงเทพฯ 2553
2. พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตโต) เชื้อกรรม ฐักรกรรม แก้กกรรม บริษัท จ.เจริญ อินเทอร์เน็ตพริ้น (ประเทศไทย) จำกัด นครปฐม 2554
3. พระอาจารย์มิตซูโอะ คเวสโก ผิดก่อน ผิดมาก วิริยะการพิมพ์ กรุงเทพฯ 2553

ชาวสภาคณาจารย์ เป็นหนังสือในมหาวิทยาลัย และเป็นสื่อระหว่างคณาจารย์ในการรับฟังแลกเปลี่ยนทัศนคติ ข้อคิดเห็น ทั้งด้านการบริหาร ด้านวิชาการ ด้านสวัสดิการ และอื่นๆ ของมหาวิทยาลัย บทความ ข้อคิด จดหมาย เป็นความเห็นของผู้เขียนเท่านั้น มิใช่ความเห็นของสภาคณาจารย์

**บรรณาธิการประจำฉบับ
กองบรรณาธิการ**

ผศ.พรพรรณ สมบูรณ์
รศ.ศรีศนิท อินทรมณี อ.ทัศนียา รนพรัตน์แจ่มจรัส ผศ.พรพรรณ สมบูรณ์ อ.อิสระ ชูศรี
รศ.วิไล เทียนรุ่งโรจน์ ทนุณภักดี รศ.วิสูตร ฟองศิริไพบูลย์ ผศ.สุภาววรรณ เศรษฐบรรจง
ผศ.สมศักดิ์ วงศาवास

**ประสานงานกลาง
ออกแบบและจัดทำรูปเล่ม
เจ้าของ**

สุจิตรา สอนสม พัชญา วงษ์วันทิพย์
พรศิริ บุญมาวงศ์
สภาคณาจารย์มหาวิทยาลัยมหิดล สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยมหิดล ชั้น5
999 ถนนพุทธมณฑลสาย 4 ต.ศาลายา อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม 73170
โทรศัพท์ : 0-2849-6351-2 โทรสาร : 0-2849-6351

ภาพกิจกรรม

เมื่อวันที่ 27 ตุลาคม 2555
ศ.คลินิก นพ.วิรุณ บุญบุช
ประธานสภาคณาจารย์ มม.ทิดล
เข้าร่วมประชุมประธานสภาอาจารย์มหาวิทยาลัย
แห่งประเทศไทย (ปอมท.) สมัยสามัญ ครั้งที่ 8/2555
ณ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน

บรรณาธิการแถลง

โดย ผศ.พรพรรณ สมบูรณ์

สวัสดีค่ะท่านผู้บริหาร อาจารย์ และบุคลากรมหาวิทยาลัยมหิดลทุกท่าน วันที่ 12 ตุลาคม พ.ศ. 2555 ที่ผ่านมา สภาคณาจารย์มหาวิทยาลัยมหิดล ได้จัดโครงการสัมมนา เรื่อง “จริยธรรมและจรรยาบรรณอาจารย์ในมหาวิทยาลัย : วิกฤติหรือโอกาสของสังคมไทยในอาเซียน” ณ ห้องประชุมน้ำทอง คุณวิศาล วิทยาลัยศาสนศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล ศาลายา การสัมมนาดังกล่าว ประกอบด้วยกิจกรรมเสวนาวิชาการ เรื่อง “การกำกับ ดูแล จริยธรรม และจรรยาบรรณอาจารย์ในมหาวิทยาลัยเพื่อการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน” การบรรยาย เรื่อง “ปัญหาจริยธรรมและจรรยาบรรณอาจารย์ในมหาวิทยาลัย และแนวทางแก้ไข” และ เรื่อง “จริยธรรมและจรรยาบรรณอาจารย์ในทางพระพุทธศาสนา” รวมทั้งการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและการตอบข้อซักถามของวิทยากร ซึ่งจากผลการประเมินการจัดสัมมนาพบว่า ผู้เข้าร่วมการสัมมนาได้รับความรู้ที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ และมีความพึงพอใจต่อการจัดสัมมนาในระดับมาก-มากที่สุด ในการนี้ สภาคณาจารย์จึงได้สรุปสาระสำคัญจากกิจกรรมเสวนาวิชาการ เรื่อง “การกำกับ ดูแล จริยธรรมและจรรยาบรรณอาจารย์ในมหาวิทยาลัยเพื่อการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน” เผยแพร่ต่อผู้สนใจ ซึ่งการเสวนาในครั้งนี้ ได้รับเกียรติจาก ศ.นพ.รัชตะ รัชตะนาวิ น อธิการบดีมหาวิทยาลัยมหิดล รศ.ดร.สุขุม เฉลยทรัพย์ ประธานที่ปรึกษาอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต และ ดร.มัทนา สานติวัตร อธิการบดีมหาวิทยาลัยกรุงเทพ เป็นวิทยากรในการเสวนาดังกล่าว ซึ่งทุกท่านล้วนให้ข้อมูลและแสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อการนำไปปรับใช้เป็นอย่างยิ่ง สำหรับสาระสำคัญจากการบรรยาย เรื่อง “ปัญหาจริยธรรมและจรรยาบรรณอาจารย์ในมหาวิทยาลัย และแนวทางแก้ไข” โดย ดร.ประทีป ฉัตรสุวงศ์ รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล และ เรื่อง “จริยธรรมและจรรยาบรรณอาจารย์ในทางพระพุทธศาสนา” โดย พระราชญาณกวี ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดพระราม 9 กาญจนภิเษก จะนำลงข่าวสภาคณาจารย์ฉบับต่อไป

นอกจากนี้ ในฉบับยังมีบทความเรื่อง “Power of Karma” โดย ผศ.พญ.สุภาววรรณ เศรษฐบรรจง ที่กล่าวถึง “นิยาม 5” โดยเน้นไปที่การทำกรรมดีและกรรมชั่ว รวมทั้งผลของกรรมที่จะส่งผลทั้งในชาตินี้และชาติต่อไป ขอเชิญทุกท่านติดตามอ่านได้ในฉบับค่ะ

หากท่านมีข่าวหรือบทความที่น่าสนใจหรือเป็นประโยชน์ต่อผู้อ่าน สามารถส่งข่าวหรือบทความดังกล่าวไปให้กองบรรณาธิการข่าวสภาคณาจารย์มหาวิทยาลัยมหิดลพิจารณาได้ที่ สำนักงานสภาคณาจารย์ ชั้น 5 อาคารสำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยมหิดล ศาลายา หรือส่ง e-mail ไปที่ senate@mahidoLac.th

พบกันใหม่ฉบับหน้าค่ะ